Nicolaus <de Lyra> [Oth.]: Biblia latina. [Enth.:] Postilla / Nicolaus de Lyra [u.a.]
Nürnberg: Anton Koberger, 1485 Seite 630

a Philistijm aūt. Hic ꝯñr describit̄ Ca.v. circūductio arche dñi p terrā philistinoꝝ: q̄ circūductio facta est eo ꝙ pria ciuitas in q̄ posita fuit. a dño fuit ꝑcussa grauiter: ꝛ iō fecerūt eā duci ad alia loca ad expiendū si ꝓpt̄ p̄ñtiā arche fuerat ista plaga]: qꝺ apparuit eo ꝙ vbicunqꝫ ducebat̄ populus sil̄r ꝑcutiebatur: ꝛ sic in captione arche p philisteos apparuit dei iusticia. ne popul⁹ israel p̄sumptuose ꝛ sine meritis p̄sumeret de dei ꝓtectōe ex arche p̄sētia. Apparuit etiam eius potētia percutiens philistcos in terra ꝓpria: ne captōez arche sue ascriberēt potētie: ꝛ vt deū israel qui solus ē verus deus cogerent̄ reuereri et timere. In h̄ igitur capitulo sic ꝓcedit̄: q2 p2io describitur ꝑcussio azoti: secundo totius populi: ibi videntes aūt: tercio sup h̄ cōgregatio cōsilij: ibi Miserūt itaqꝫ ꝛ cōgregauerūt. Circa primū d2. b Tuleruntqꝫ philistijm archā dei: fugiēte ꝓplo isrl̄. c Et asportauerūt eam a lapide adiutorij. hoc nomē exponat̄ sicut prius. d In azotum nomē ē ciuitat̄ vbi prio fuit posita. e Et intulerūt eam ꝛc. attribuētes sibi victoriā ꝛ arche captōem: ꝓpter quod dominus ondit ꝯtrarium vñ subdit̄. f Ecce dagon ꝓnus iacebat ꝛc. quasi faciens ei reuerentiam. g Et tulerūt dagon. s. sacerdotes anteqꝫ ꝓpl's ꝑciperet: ꝓpter qꝺ dñs ad didit secūdū signū manifestū p detrūcatōem ydoli. h Inuenerūt dagon iacentē ꝛc. lz. n. caput abscisuz eēt a corpe: corpus tñ ita iacebat sup terrā: ac si facies eēt ad terrā versa si eēt corpi cōiuncta: caput etiā sup limen sic iacebat: ꝙ facies erat versus terrā. Dicūt tñ hebrei ꝙ istud ydolū habebat caput factū ad similitudinē cuiusdā piscis: ꝛ iō vocabat̄ dagon a dag qꝺ significat piscē in hebreo. i Aggrauata est aūt ꝛc. q2

Philistijm aūt Ca.v. [b] tulerūt archā dei [c] ꝛ asportauerūt eā a lapide adiutorij in [d] azotū. Tulerūtqꝫ philistijm archā dei: [e] et intulerūt eā in tēplū dagō ꝛ statuerūt eā iuxta dagō. Cumqꝫ surrexissent diluculo azotij altera die [f] ecce dagon iacebat ꝓnus in terra añ archā dñi. [g] Et tulerūt dagon: ꝛ restituerūt eum ī locū suū. Rursumqꝫ mane die altera cōsurgētes: [h] inuenerūt dagon iacētē sup faciē suā in terra corā archa dñi. Caput aūt dagon ꝛ due palme manuū ei⁹ abscise erant sup limē: porro dagon solus trūcus remāserat in loco suo. Propter hanc cām nō calcāt sacerdotes dagon: ꝛ oēs q̇ ingrediūt̄ tēplū ei⁹ sup limē dagon in azoto vsqꝫ in hodiernū diē. [i] Aggrauata ē autē manus dñi sup azotios: et demolitus ē eos. [k] Et ꝑcussit in secretiori pte natium azotū ꝛ fines ei⁹. [l] Et ebullierūt ville ꝛ agri in medio regiōis illi⁹: ꝛ nati sūt mures ꝛ facta ē ꝯfusio mortis magne ī ciuitate. [m] Videntes aūt viri azotij huiuscemodi plagā dixerunt. Nō maneat archa dei isrl̄ apd nos: qm̄ dura ē man⁹ e⁹ sup nos ꝛ sup dagō deum nr̄m. Et mittētes ꝯgregauerūt oēs satrapas philistioꝝ ad se: ꝛ dixerūt. Quid faciem⁹ de archa dei isrl̄? Rñderūt qꝫ gethei [n] Circūducat̄ archa dei isrl̄. Et circūduxerūt archā dei isrl̄. Illis aūt circūducētib⁹ eam: fiebat man⁹ dñi dei p singlas ciuitates interfectōis magne nimis: ꝛ ꝑcutiebat viros vniuscuiusqꝫ vrbis a ꝑuo vsqꝫ ad maiorē: ꝛ ꝯputrescebāt ꝓminētes [o] extales eorum. Inierūt gethei ꝯsiliū [p] ꝛ fecerunt sibi sedes pelliceas. miserūt ġ archā dñi ī accharō. Cūqꝫ venissꝫ archa dñi dei in accharō: exclamauerūt accharonite dicentes. Adduxerūt ad nos archā dei isrl̄ vt interficiat nos ꝛ ꝓplm nr̄m. [q] Miserūt itaqꝫ et cōgregauerūt oēs satrapas philistinoꝝ. Qui dixerūt. Dimittite archā dei isrl̄: ꝛ reuertat̄ in locū suū: vt nō interficiat nos cū ꝓplo nr̄o. Fiebat. n. pauor mortis in singul̄ vrbib⁹: ꝛ grauissima valde man⁹ dñi. Viri qꝫ q̇ mortui ñ fuerāt ꝑcutiebāt̄ ī secretiori pte natiū ꝛ ascēdebat vlulat⁹ vniuscuiusqꝫ ciuitatis in celū.

Ca.vj.

Fuit ergo archa domini in regiōe philistinorum septem mensibus. Et post hec [b] vocauerunt philistijm sacerdotes [c] et diuinos dicentes.

postqꝫ ꝑcusserat coꝝ deū: ꝑcussit ꝛ ꝓplm: ꝛ modus ꝑcussionis subdit̄. k Et ꝑcussit ꝛc. ꝑcussi. n. fuerūt dissenteria vehemēti ita ꝙ intestina inferiora p que feces egrediebāntur putrescebāt vel scaturiebāt vermibus: ꝛ exterius ꝓminebant. l Et ebulliebāt ville ꝛ agri in medio regionis illius ꝛc. totus iste versus nō est in hebreo: nec ī libris antiquis: s̄ p modū glose: p2io fuit additus hic extra textū eo ꝙ infra. vj ca. exprimitur ista plaga muriū facta in quinqꝫ ciuitatibus principalibus quaꝝ azotus erat vna ꝛ postea aliqui imperiti hunc versum inseruerunt textui: sicut ꝛ ī pluribus alijs locis sacre scripture repitur. m Videtes aūt ꝛc. p⁹ ꝑcussionē azoti. Hic ꝯñr describit̄ ꝑcussio alterius ꝓpli: ꝛ pꝫ litera vsqꝫ ibi. n Circūducat̄ archa dī israel. ad vidēdū si ꝓpter ei⁹ p̄ñtiā ꝯtigerat dicta plaga: qꝺ appuit p effectū: et pꝫ lr̄a. o Extales eoꝝ. i. intestia inferiora p q̄ egrediūt̄ feces. p Et fecerūt ꝛc. vt possent melius sedē: ꝛ vt mures īportuni ñ possent intestina ꝓminētia mordere. q Miserūt itaqꝫ. hic ꝯñr describit̄ ꝯsiliū ꝺ remittēdo archā dei ad locū suū. Ad qꝺ fuerūt coacti ꝓpt̄ expiētiā plage: nec archā dī audebāt dissipare: ne peius eis eueniret. ꝛ pꝫ lr̄a.

Ca.vj.

a Fuit ġ. Hic ꝯñr agit̄ de arche r̄ductōe. Circa qꝺ p̄ ꝺ modo reducēdi ꝯsiliū q̄rit̄: secūdo iux̄ formaꝫ dati ꝯsilij reducit̄: ibi Fecerūt ġ. tercio a bethsamitis indiscrete suscipit̄: ibi. Porro bethsamite: q̄rto' ꝓpt̄ h̄ ꝓpl's ꝑcutit̄: ibi Percussit aūt. Circa primū d2. b Vocauerūt philistijm sacerdotes ydoloꝝ suoꝝ. c Et diuinos qui per pacta cum demonibus inita tacite vel expresse dicunt hominibus aliqua incognita. Demones enim eo ꝙ in eis remāserūt naturalia integra ex intellectus ꝑspicacitate ꝛ expientia lōgi tꝑis multa sciunt hoibus incognita: ꝛ de talibus p̄dicti dini ab eis istruūt̄. Aliqñ et demōes cogūt̄ ad dīm aliq̇d dinis l'et ad dīm alijs aliq̇ṽa a deo cogūt̄: sic pꝫ i legēdis mltoꝝ scōꝝ ꝙ demōes coacti eoꝝ sctitatē ꝯfitebant̄

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-254/0629
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG